

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15146

av Maria Malmer Stenergard (M)

Miniminivå vid genomförande av EU-direktiv

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en miniminivå bör anges och eftersträvas vid implementering av nya direktiv från EU.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning bör ändras i enlighet med vad som framgår av Regelrådets förslag som återfinns under rubriken Förslag till ändring i denna motion.

Bakgrund

Svensk rätt styrs allt mer av EU-gemensamma regelverk. Med en harmonisering inom Europa underlättas den fria rörligheten och handeln. Färre gränshinder är avgörande för en liten och exportinriktad ekonomi som den svenska. Men medan en större harmonisering gynnar handeln kan ett mer omfattande regelverk verka hämmande på näringslivet. Det är därför centralt att direktiv från EU genomförs på ett ansvarsfullt sätt så att de uppnår önskad effekt utan att ge upphov till onödiga biverkningar i form av ökat regelkrångel.

För att ett direktiv ska anses korrekt implementerat krävs ett antal åtgärder för att den angivna effekten ska uppnås. Exakt vilka åtgärder som krävs skiljer sig från land till land och de kan därför inte definieras på gemenskapsnivå.

Inte sällan ”kryddas” ett direktiv när det implementeras, så att ytterligare regler – utöver de som krävs för att direktivet ska anses implementerat – läggs till. Detta benämns

ibland ”gold-plating”. Förutom att lägga till fler regler än vad som krävs, kan det exempelvis handla om att tillämpningsområdet utvidgas, att man inte utnyttjar möjligheten till undantag eller att man inför strängare sanktioner än vad som krävs.

Förändrade konsekvensutredningar

När EU-lagstiftning implementeras ska en konsekvensanalys göras. Detta följer av förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Konsekvensutredningarna belyser bland annat effekterna för företag. De saknar däremot inte sällan en redogörelse för alternativa sätt att, utifrån gällande EU-rätt, genomföra implementeringen.

Minimivån bör vara den naturliga utgångspunkten vid genomförande. Annars går det inte att veta vad som måste göras för att undvika fördragsbrott och det går heller inte att bedöma vilka genomförandeåtgärder som innebär överimplementering. Att fastställa minimivån kan vara svårt och det måste i många fall ske genom en dialog mellan experter i medlemsländerna. Det är emellertid viktigt för att vi inte ska uppnå en större reglering än vad som har bedömts nödvändigt på gemenskapsnivå.

Inför implementeringen av ett direktiv bör en minimivån därför alltid anges i konsekvensutredningen. Om man avser att gå därutöver ska detta motiveras särskilt. Dessa utgångspunkter bör föras in i förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

Förslag till ändring

Ett förslag till förändring i förordningen har tagits fram av Regelrådet (ställt till Näringsdepartementet den 17 oktober 2012) och regeringen bör gå vidare i enlighet med det förslaget.

Förordning om ändring i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning;

utfärdad dd mm åå.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning

dels att 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 7 a §, av följande lydelse.

En konsekvensutrednings innehåll

6 § En konsekvensutredning ska innehålla följande:

1. en beskrivning av problemet och vad man vill uppnå,
2. en beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd,
3. uppgifter om vilka som berörs av regleringen,
4. uppgifter om vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen,
5. en bedömning av hur förslaget förhåller sig till unionsrätten, och
6. en bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser.

7 a § Om regleringen kan få effekter för företag och avser genomförande av EU-direktiv eller på annat sätt föranleds av unionsrätten, ska konsekvensutredningen innehålla en beskrivning av det för företagen minst ingripande sättet att genomföra unionsrätten. Med utgångspunkt i denna miniminivå ska beskrivas på vilket sätt regleringen får effekter genom att:

1. krav läggs till eller ökas,
2. tillämpningsområdet utvidgas eller krav som ligger utanför unionsrätten läggs till,
3. möjligheter till undantag inte utnyttjas,
4. befintliga regler behålls trots att unionsrätten har lägre krav,
5. sanktioner eller andra efterlevnadsåtgärder är oproportionerligt stränga, eller
6. reglerna ska börja tillämpas tidigare än vad unionsrätten föreskriver.

Denna förordning träder i kraft den dd mm åå och ska tillämpas på konsekvensutredningar som upprättas efter ikraftträdandet.

Maria Malmer Stenergard (M)